

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Assertiones Philosophicæ Fusius Deductæ Philosophiæ
Peripateticæ communioris Epitomen exhibentes**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1681

xxxix [i.e. ii]. Non est eductio formæ materialis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71607](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71607)

localem requiri approximationem virtutis: an illa erit quid distinctum à materia & forma, an non? Si dicatur, requiri præterea dispositiones ad formam, jam accidentia ingrediuntur constitutionem totius substantialis; conditio enim esse non possunt, ut materia & forma uniantur se ipsis, sicut conditio esse non possunt, ut existat materia & forma. Si dicatur, requiri præterea, ne alia materia vel forma cum priori materia & forma existat in eodem loco, jam negatio vel absentia alterius formæ vel materiæ ingreditur compositum substantiale, & non possunt duo composita penetrari, quin hoc ipso singulorum pereat unio. Si requiratur præterea dependentia formæ à materia, aut exercitium actionis vitalis in materia, jam requiritur iterum accidens ad constitutionem substantiæ, & aliquid, quod omnibus compositis non est commune.

II. Non est tamen unio formaliter ipsa eductio formæ materialis è subjecto; hæc enim eductio est accidēs & prior naturâ formâ; unio autem, utpote ingrediens rationem totius substantialis, debet esse substantia, &

suo

suo modo posterior extremis. Item actio eductiva procedens à causa prima & secunda, est alia specie ab educatione procedente à sola causa prima (mutato enim principio mutatur actio) ergo si hæc sit unio, alia erit unio compositi, dum hoc primò producitur à Deo & causa secunda; alia, dum illud dein à solo Deo conservatur. Connectitur itaque tantum vi educationis seu dependentiæ forma cum materia tanquam causâ materiali, inhæret illi præcisè tanquam subjecto sustentationis, est tanquam actus radicaliter informans in materia tanquam in subjecto vel potentiâ sustentationis, non verò tanquam actus actu informans in potentia informationis, & potentia materiæ sustentativa, non unitiva, per educationem reducitur ad actum; imò potest forma educi, & tamen supernaturaliter impediri, quò minus uniatur materiæ, tanquam subjecto informationis, in quo casu non erit v. g. *Leo*, sed materia sustentans formam Leonis. Nec dicas: unio est passio; quia per illam formaliter patitur materia & recipit formam, passio autem identificatur educationi; Nam est passio, si per pati intelligatur quomodo-

cunquē mutari & recipere novum effectum formalem; non tamen unio est passio, si per pati intelligatur influere in genere causæ materialis; unio enim non est talis influxus materiæ in formam.

III. Verūm unio est modus, utpote actualis determinatio materiæ & formæ de se indifferentium ad esse uniti; substantialis, utpote ingrediens constitutionem totius substantialis. Dum ergo dicitur ab Aristotele, materia uniri formæ immediatè, sensus est, quòd nihil mediet *ut quod*, non, quòd etiam nihil mediet *ut quo*, sive quo uniantur: ipsa verò unio unitur materiæ & formæ, etiam nullo *ut quo* mediante; quia non est indifferens, ut illis uniatur, vel non uniatur; posset tamen aliqua unio per modum extremi uniri alteri extremo per aliam unionem, sicut unio animam inter & corpus Christi unitur Verbo per unionem hypostaticam. Porrò licet unio Petri includat prædicatum diversum, nimirum quòd sit affixa partibus Petri, ab unione Pauli, quæ est affixa partibus Pauli, & non Petri; cū tamen hæ partes diversæ non sint speciei, diversa hæc prædicata inter has duas
unio-